

Convenția pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial

Conferința generală a Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură, denumită în continuare UNESCO, întrunită în cea de a 32-a sesiune a sa, la Paris, în perioada 29 septembrie - 17 octombrie 2003,

Cu referire la instrumentele internaționale în materia drepturilor omului, în special Declarația Universală a Drepturilor Omului, din 1948, Pactul Internațional privind Drepturile Economice, Sociale și Culturale, din 1966, și Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, din 1966,

Luând în considerare importanța patrimoniului cultural imaterial ca fiind creuzet al diversității culturale și garant al dezvoltării durabile, așa cum a fost subliniat prin Recomandarea UNESCO asupra salvagădării culturii tradiționale și populare, din 1989, prin Declarația Universală a UNESCO asupra Diversității Culturale, din 2001, și prin Declarația de la Istanbul, din 2002, adoptată la a Treia Masă Rotundă a Miniștrilor Culturii,

Luând în considerare interdependența profundă care există între patrimoniul cultural imaterial și patrimoniul material cultural și natural,

Recunoscând că procesele de mondializare și de transformare socială, pe lângă condițiile pe care le creează pentru reînnoirea unui dialog între comunități, pot antrena, totodată, ca și în cazul fenomenelor de intoleranță, grave amenințări privind deteriorarea, dispariția și distrugerea patrimoniului cultural imaterial, în principal datorită lipsei resurselor pentru salvagardarea acestuia,

Conștientă de voința universală și de preocuparea comună privind salvagardarea patrimoniului cultural imaterial al umanității,

Recunoscând că comunitățile, îndeosebi comunitățile autohtone, grupurile și, în unele cazuri, indivizii, joacă un rol important în crearea, salvarea, protejarea și păstrarea patrimoniului cultural imaterial, contribuind astfel la îmbogățirea diversității culturale și a creativității umane,

Observând anvergura activității depuse de UNESCO în ceea ce privește elaborarea instrumentelor normative pentru protecția patrimoniului cultural, îndeosebi Convenția pentru Protecția Patrimoniului Mondial, Cultural și Natural, din 1972,

Observând în plus că în prezent nu există nici un instrument multilateral cu caracter obligatoriu vizând salvagardarea patrimoniului cultural imaterial,

Considerând că acordurile, recomandările și rezoluțiile internaționale existente privind patrimoniul cultural și natural trebuie îmbogățite și completate în mod eficace prin mijlocirea unor noi dispoziții referitoare la patrimoniul cultural imaterial,

Considerând necesitatea de a stimula conștientizarea, în special în rândul tinerelor generații, a importanței patrimoniului cultural imaterial și a salvagădării sale,

Considerând că se impune ca și comunitatea internațională să contribuie, împreună cu Statele părți la această Convenție, la salvagardarea acestui patrimoniu, în spiritul cooperării și ajutorului mutual,

Amintind programele UNESCO referitoare la patrimoniul cultural imaterial, mai ales Proclamația capodoperelor patrimoniului oral și imaterial al umanității,

Considerând rolul inestimabil al patrimoniului cultural imaterial ca factor de apropiere, de schimb și de înțelegere între ființele umane,

Adoptă, la 17 octombrie 2003, prezenta Convenție.

I. Dispoziții generale

Articolul 1: Scopurile Convenției

Prezenta Convenție are următoarele scopuri:

- a) salvagardarea patrimoniului cultural imaterial;
- b) respectarea patrimoniului cultural imaterial al comunităților, grupurilor și indivizilor care aparțin acestora;
- c) sensibilizarea, la nivel local, național și internațional, asupra importanței patrimoniului cultural imaterial și recunoașterii sale reciproce;
- d) cooperarea și asistența internațională.

Articolul 2: Definiții

În sensul prezentei Convenții,

1. Prin "patrimoniu cultural imaterial" se înțelege: practicile, reprezentările, expresiile, cunoștințele, abilitățile – împreună cu instrumentele, obiectele, artefactele și spațiile culturale asociate acestora -, pe care comunitățile, grupurile și, în unele cazuri, indivizii le recunosc ca parte integrantă a patrimoniului lor cultural. Acest patrimoniu cultural imaterial, transmis din generație în generație, este recreat în permanență de comunități și grupuri în funcție de mediul lor, de interacțiunea cu natura și istoria lor, conferindu-le un sentiment de identitate și continuitate și contribuind, astfel, la promovarea respectului față de diversitatea culturală și creativitatea umană. În sensul prezentei Convenții, va fi luat în considerare numai patrimoniul cultural imaterial compatibil cu instrumentele internaționale privind drepturile omului existente și cu exigențele respectului mutual între comunități, grupuri și persoane și de dezvoltare durabilă.

2. "Patrimoniul cultural imaterial", așa cum este definit la paragraful 1 *supra*, se manifestă îndeosebi în următoarele domenii:

- a) tradiții și expresii orale, incluzând limba ca vector al patrimoniului cultural imaterial;
- b) artele spectacolului;
- c) practici sociale, ritualuri și evenimente festive;
- d) cunoștințe și practici referitoare la natură și la univers;
- e) tehnici legate de meșteșuguri tradiționale.

3. Prin "salvagardare" se înțelege: măsurile vizând asigurarea viabilității patrimoniului cultural imaterial, cuprinzând identificarea, documentarea, cercetarea, prezervarea, protecția, promovarea, punerea în valoare, transmiterea, în special prin intermediul educației formale și non-formale, precum și revitalizarea diferitelor aspecte ale acestui patrimoniu.

4. Prin "State părți" se înțelege: Statele care sunt legate prin prezenta Convenție și între care aceasta este în vigoare.

5. Prezenta Convenție se aplică *mutatis mutandis* la teritoriile vizate de articolul 33, care devin părți la aceasta, în condițiile precizate în acest articol. Astfel, prin expresia "State părți" se înțelege în mod egal și aceste teritorii.

Articolul 3: Relație cu alte instrumente internaționale

Nici o dispoziție din prezenta Convenție nu poate fi interpretată ca:

- a) modificând statutul sau reducând nivelul de protecție al bunurilor declarate ca aparținând patrimoniului mondial prin Convenția pentru Protecția Patrimoniului Mondial,

Cultural și Natural, din 1972, la care un element din patrimoniului cultural imaterial îi este direct asociat; sau

b) afectând drepturile și obligațiile Statelor părți decurgând în virtutea unui alt instrument internațional privind drepturile de proprietate intelectuală sau utilizarea de resurse biologice și ecologice, la care acestea sunt parte.

II. Organele Convenției

Articolul 4: *Adunarea generală a Statelor părți*

1. Se înființează o Adunare generală a Statelor părți, denumită în continuare "Adunarea generală". Adunarea generală este organul suveran al prezentei Convenții.
2. Adunarea generală se întrunește în sesiune ordinară din doi în doi ani. Adunarea generală se poate întruni în sesiune extraordinară dacă așa hotărăște, sau la solicitarea Comitetului Interguvernamental pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial ori a cel puțin o treime a Statelor părți.
3. Adunarea generală adoptă propriul regulament interior.

Articolul 5: *Comitetul Interguvernamental pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial*

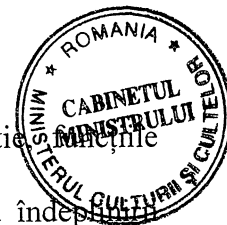
1. Se înființează pe lângă UNESCO un Comitet Interguvernamental pentru Salvagardarea Patrimoniului Cultural Imaterial, denumit în continuare "Comitetul". El este compus din reprezentanții a 18 State părți, aleși de Statele părți reunite în cadrul Adunării Generale la data intrării în vigoare a prezentei Convenții conform dispozițiilor articolului 34.
2. Numărul statelor membre în Comitet poate fi majorat la 24, din momentul în care numărul Statelor părți la Convenție ajunge la 50.

Articolul 6: *Alegerea și mandatul Statelor membre în Comitet*

1. Alegerea Statelor membre în Comitet trebuie să răspundă principiilor repartiției geografice și rotației echitabile.
2. Statele părți în Convenție, întrunite în Adunare generală, aleg Statele membre în Comitet pentru un mandat de 4 ani.
3. Totuși, mandatul a jumătate din Statele membre în Comitet alese în prima sesiune de alegeri este de numai doi ani. Aceste state sunt desemnate prin tragere la sorți la primele alegeri.
4. Din doi în doi ani, Adunarea generală procedează la reînnoirea a jumătate din Statele membre în Comitet.
5. Adunarea generală va alege, de asemenea, atâtea state membre în Comitet cât va fi necesar pentru a completa locurile vacante.
6. Un stat membru în Comitet nu poate fi ales pentru două mandate consecutive.
7. Statele membre în Comitet vor desemna, în calitate de reprezentanți, persoane calificate în diferitele domenii ale patrimoniului cultural imaterial.

Articolul 7: *Funcțiile Comitetului*

Fără a prejudicia alte atribuții care îi sunt conferite prin prezenta Convenție, Comitetului sunt următoarele:

- a) promovarea obiectivelor Convenției, încurajarea și urmărirea îndeplinirii acestora;
- b) acordarea de consultanță de înaltă specialitate și formularea de recomandări cu privire la măsurile privind salvagardarea patrimoniului cultural imaterial;
- c) pregătirea și supunerea spre aprobarea Adunării generale a unui proiect privind utilizarea resurselor Fondului, în conformitate cu articolul 25;
- d) căutarea de modalități de suplimentare a resurselor proprii și să adopte, în acest sens, măsurile necesare, în conformitate cu articolul 25.
- e) întocmirea și supunerea, spre aprobarea Adunării generale a directivelor operaționale pentru punerea în practică a Convenției;
- f) examinarea, în conformitate cu articolul 29, rapoartele Statelor părți, și elaborarea unui rezumat destinat Adunării generale;
- g) examinarea cererilor înaintate de Statele părți și, în baza criteriilor de selecție obiective stabilite de Comitet și aprobate de plenul Adunării generale, să decidă:
 - i) înscrierea pe liste și propunerile prevăzute la articolele 16, 17 și 18;
 - ii) acordarea de asistență internațională în conformitate cu articolul 22.

Articolul 8: *Metode de lucru ale Comitetului*

1. Comitetul răspunde în fața Adunării generale, căreia îi va da seamă cu privire la toate activitățile și deciziile sale.
2. Comitetul adoptă propriul Regulament interior cu majoritatea a două treimi din totalul membrilor săi.
3. Comitetul poate înființa, cu caracter temporar, organe consultative *ad hoc*, pe care le consideră necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale.
4. Comitetul poate invita la întrunirile sale orice organism de drept public sau privat, sau orice persoană fizică, cu competență recunoscută în diferitele domenii ale patrimoniului cultural imaterial, pentru a le consulta în probleme specifice.

Articolul 9: *Acreditarea organizațiilor consultative*

1. Comitetul propune Adunării generale acreditarea organizațiilor neguvernamentale cu competență recunoscută în domeniul patrimoniului cultural imaterial. Aceste organizații vor exercita funcții consultative pe lângă Comitet.
2. Comitetul propune, de asemenea, Adunării generale, criteriile și modalitățile acestei acreditări.

Articolul 10: *Secretariatul*

1. Comitetul este asistat de Secretariatul UNESCO.
2. Secretariatul pregătește întreaga documentație pentru Adunarea generală și Comitet, precum și proiectul de ordine de zi a întrunirilor, și urmărește punerea în executare a deciziilor lor.

III. Salvagardarea patrimoniului cultural imaterial la nivel național

Articolul 11: *Rolul Statelor părți*

Fiecare Stat parte trebuie să:

- a) ia măsurile necesare pentru asigurarea salvagădării patrimoniului cultural imaterial existent pe teritoriul său;
- b) în cadrul măsurilor de salvagardare prevăzute în paragraful 3 al articolului 2, să identifice și să definească diferitele elemente ale patrimoniului cultural imaterial existent pe teritoriul său, cu participarea comunităților, grupurilor și organizațiilor neguvernamentale cunoscute.

Articolul 12: *Inventarierea*

1. Pentru a asigura identificarea în scopul salvagădării, fiecare Stat parte va întocmi, în funcție de propria situație, unul sau mai multe inventare ale patrimoniului cultural imaterial existent pe teritoriul său. Aceste inventare se vor actualizate în mod regulat.
2. La prezentarea rapoartelor periodice în fața Comitetului, în conformitate cu articolul 29, fiecare Stat parte va furniza informații relevante cu privire la aceste inventare

Articolul 13: *Alte măsuri de salvagardare*

În vederea salvagădării, dezvoltării și punerii în valoare a patrimoniului cultural imaterial existent pe teritoriul său, fiecare Stat parte va face tot posibilul pentru:

- a) adoptarea unei politici generale pentru punerea în valoare a funcției patrimoniului cultural imaterial în societate și pentru a integra salvagardarea acestui patrimoniu în programele planificate;
- b) desemnarea sau înființarea unuia sau a mai multor organisme competente pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial prezent pe teritoriul său;
- c) sprijinirea studiilor științifice, tehnice și artistice, precum și a metodologiilor de cercetare în scopul salvagădării efective a patrimoniului cultural imaterial, în special al patrimoniului cultural imaterial aflat în pericol;
- d) adoptarea măsurilor adecvate de ordin juridic, tehnic, administrativ și financiar, pentru:
 - i) sprijinirea înființării sau dezvoltării unor instituții care să asigure instruirea în gestionarea patrimoniului cultural imaterial, precum și transmiterea acestui patrimoniu prin intermediul unor forumuri și spații destinate reprezentării și exprimării sale;
 - ii) asigurarea accesului la patrimoniul cultural imaterial cu respectarea practicilor cutumiare care guvernează accesul la aspectele specifice ale acestui patrimoniu;
 - iii) crearea unor instituții de documentare în domeniul patrimoniului cultural imaterial și facilitarea accesului la acestea.

Articolul 14: *Educație, sensibilizare și consolidarea capacităților*

Fiecare Stat parte se va strădui ca, prin toate mijloacele adecvate:

- a) să asigure recunoașterea, respectul și punerea în valoare a patrimoniului cultural imaterial în societate, în special prin:
 - i) programe educative, de sensibilizare și de difuzare a informațiilor în rândul publicului, mai ales al tinerilor;

- ii) programe educative și de formare specifice în interiorul comunităților și grupurilor interesate;
 - iii) activități de consolidare a capacităților în domeniul salvării patrimoniului cultural imaterial, și în special în ceea ce privește gestiunea și cercetarea științifică; și
 - iv) mijloace neformale de transmitere a cunoștințelor;
- b) să informeze publicul cu privire la pericolele ce amenință acest patrimoniu, precum și cu privire la activitățile realizate în aplicarea prezentei Convenții.
- c) să promoveze educația privind protejarea spațiilor naturale și a locurilor importante pentru memoria colectivă, ca elemente indispensabile exprimarea patrimoniului cultural imaterial.

Articolul 15: Participarea comunităților, grupurilor și indivizilor

În cadrul acțiunilor de salvagardare a patrimoniului cultural imaterial, fiecare Stat parte se va strădui să asigure o cât mai largă participare posibilă a comunităților, grupurilor și, acolo unde este cazul, a indivizilor care creează, întrețin și transmit acest patrimoniu, și de a-i implica activ în gestionarea acestor activități.

IV. Salvagardarea patrimoniului cultural imaterial la nivel internațional

Articolul 16: Lista reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial al umanității

1. Pentru asigurarea unei mai bune vizibilități a patrimoniului cultural imaterial, pentru conștientizarea importanței acestuia și pentru încurajarea unui dialog bazat pe respectarea diversității culturale, Comitetul, la propunerea Statelor părți interesate, va întocmi, va actualiza și va publica o Listă reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial al umanității.
2. Comitetul va elabora și va supune spre aprobare Adunării generale criteriile de întocmire, actualizare și publicare a Listei reprezentative.

Articolul 17: Lista patrimoniului cultural imaterial care necesită salvagardare în regim de urgență

1. Pentru a adopta cele mai adecvate măsuri de salvagardare, Comitetul va întocmi, va actualiza și va publica o Listă a patrimoniului cultural imaterial care necesită salvagardare în regim de urgență, și va înscrie acest patrimoniu pe Lista de solicitări a Statului parte interesat.
2. Comitetul va elabora și va supune spre aprobare Adunării generale criteriile de întocmire, actualizare și publicare a acestei Liste.
3. În cazuri de extremă urgență - ale căror criterii obiective sunt aprobate de Adunarea generală, la propunerea Comitetului - acesta din urmă, cu consultarea Statului parte interesat, poate înscrie un element din patrimoniul aflat pe Lista menționată la paragraful 1.

Articolul 18: Programe, proiecte și activități pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial

1. Pe baza propunerilor înaintate de Statele părți, și în conformitate cu criteriile de Comitet și aprobate de Adunarea generală, Comitetul va selecta periodic și va

proiecte, programe și activități cu caracter național, sub-regional și regional, în vederea salvărdării patrimoniului considerat a reflecta cel mai bine principiile și obiectivele prezentei Convenții, luând în considerare nevoile speciale ale țarilor în curs de dezvoltare.

2. În acest scop, se vor primi, se vor analiza și aproba cererile de asistență internațională formulate de Statele părți, în vederea elaborării propunerilor menționate.

3. Comitetul va însoți aplicarea unor astfel de programe, proiecte și activități prin utilizarea celor mai bune practici, în funcție de modalitățile pe care le va determina.

V. Cooperarea și asistența internațională

Articolul 19: Cooperarea

1. În sensul prezentei Convenții, cooperarea internațională cuprinde în mod special schimbul de informații și de experiență, inițiative comune, precum și crearea unui mecanism de asistență pentru Statele părți în eforturile lor pentru salvărdarea patrimoniului cultural imaterial.

2. Fără a încălca prevederile legislației naționale și dreptul și practicile cutumiere, Statele părți recunosc că salvărdarea patrimoniului cultural imaterial este în interesul general al umanității și se angajează, în acest scop, să coopereze la nivel bilateral, sub-regional, regional și internațional.

Articolul 20: Obiectivele asistenței internaționale

Asistența internațională poate fi acordată pentru următoarele obiective:

- a) salvărdarea patrimoniului imaterial înscris în List a patrimoniului cultural imaterial care necesită salvărdare în regim de urgență;
- b) pregătirea inventarelor conform articolelor 11 și 12;
- c) sprijinirea programelor, proiectelor și activităților derulate la nivel național, sub-regional și regional de salvărdare a patrimoniului cultural imaterial;
- d) orice alte obiective pe care Comitetul le va considera necesare.

Articolul 21: Forme de asistență internațională

Asistența acordată de Comitet unui Stat parte este reglementată de directivele operaționale prevăzute la articolul 7 și prin acordul avut în vedere la articolul 24, putând lua următoarele forme:

- a) studii referitoare la diferite aspecte ale salvărdării;
- b) servicii oferite de experți și alte persoane cu experiență practică;
- c) formarea întregului personal necesar;
- d) elaborarea de măsuri normative sau altele asemenea;
- e) crearea și utilizarea infrastructurilor;
- f) furnizarea de echipament și de cunoștințe de specialitate;
- g) alte forme de asistență financiară și tehnică, incluzând, acolo unde e cazul, acordarea de credite cu dobândă mică și de donații.

Articolul 22: Condițiile în care se acordă asistență internațională

1. Comitetul va stabili procedura de examinare a cererilor pentru acordarea asistenței internaționale și va determina elementele pe care trebuie să le conțină, cum ar fi măsurile avute în vedere, intervențiile necesare și evaluarea costurilor.

2. În caz de urgență, cererea de asistență va fi examinată cu prioritate de către Comitet.
3. Pentru luarea unei decizii, Comitetul va efectua studiile și consultările pe care le va considera necesare.

Articolul 23: Cererile de asistență internațională

1. Fiecare Stat parte poate prezenta Comitetului o cerere de asistență internațională pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial existent pe teritoriul său.
2. O astfel de cerere poate fi prezentată în comun de două sau mai multe State părți.
3. Cererea trebuie să cuprindă elementele de informare prevăzute în articolul 22, paragraful 1, împreună cu documentația necesară.

Articolul 24: Rolul Statelor părți beneficiare

1. În conformitate cu prevederile prezentei Convenții, asistența internațională acordată se realizează în baza unui acord între Statul parte beneficiar și Comitet.
2. Ca regulă generală, Statul parte beneficiar trebuie să participe, în limita resurselor proprii, la costurile măsurilor de salvagardare pe care le furnizează asistența internațională
3. Statul parte beneficiar va remite Comitetului un raport cu privire la utilizarea asistenței acordate pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial.

VI. Fondul patrimoniului cultural imaterial

Articolul 25: Natura și resursele Fondului

1. Se creează "Fondul pentru salvagardarea patrimoniului cultural imaterial", denumit, în continuare, "Fondul".
2. Fondul este constituit ca fond de depozit, conform dispozițiilor Regulamentului financiar al UNESCO.
3. Resursele Fondului sunt formate din:
 - a) contribuțiile Statelor părți;
 - b) fonduri alocate cu această destinație de Conferința generală a UNESCO;
 - c) vărsăminte, donații sau legate care vor putea fi făcute de către:
 - i) alte state;
 - ii) organizații și programe din sistemul Națiunilor Unite, în special Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, și alte organizații internaționale;
 - iii) organisme publice sau private, sau persoane fizice;
 - d) orice dobânzi produse de resursele Fondului;
 - e) produsul colectelor și încasărilor de la manifestările organizate în beneficiul Fondului;
 - f) toate celelalte resurse autorizate de Regulamentul Fondului pe care îl va elabora Comitetul.
4. Folosirea resurselor de către Comitet va fi decisă pe baza liniilor directoare formulate de Adunarea generală.
5. Comitetul poate să accepte contribuții și alte forme de asistență care să fie folosite în scopuri generale sau specifice, pentru proiecte speciale, cu condiția ca aceste proiecte să fi fost aprobate de către Comitet.
6. Contribuțiile aduse la Fond nu pot fi însoțite de nici o condiție politică, economică sau de altă natură care să fie incompatibilă cu obiectivele prezentei Convenții.

Articolul 26: Contribuțiile Statelor părți la Fond

1. Fără a renunța la orice altă contribuție voluntară complementară, Statele părți la prezenta Convenție se angajează să verse la Fond, cel puțin la fiecare doi ani, contribuții al căror quantum, calculat după un procentaj uniform aplicabil la toate statele, va fi hotărât de Adunarea generală. Această hotărâre a Adunării generale va fi luată cu majoritatea Statelor părți prezente și votante, care nu au făcut declarația menționată la paragraful 2 din prezentul articol. Contribuția obligatorie a statelor părți nu va putea depăși, în nici un caz, 1% din contribuția lor la bugetul ordinar al UNESCO.
2. Totuși, orice stat la care se referă articolul 32 sau articolul 33 din prezenta Convenție poate, în momentul depunerii instrumentelor sale de ratificare, de acceptare sau de aderare, să declare că nu se consideră legat de prevederile paragrafului 1 al prezentului articol.
3. Un Stat parte la prezenta Convenție, care a făcut declarația menționată la paragraful 2 al prezentului articol, poate oricând să-și retragă respectiva declarație, notificând aceasta Directorului general al UNESCO. Totuși, retragerea declarației nu va avea efect asupra contribuției obligatorii datorate de acest Stat decât începând de la data deschiderii sesiunii următoare a Adunării generale.
4. Pentru ca acest Comitet să fie în măsură să-și prevadă operațiunile într-un mod eficace, contribuțiile Statelor părți la prezenta Convenție, care au făcut declarația menționată la paragraful 2 al prezentului articol, trebuie vărsate în mod regulat, cel puțin la fiecare doi ani, și nu vor trebui să fie inferioare contribuțiilor pe care ar fi trebuit să le depună dacă ar fi fost legate de prevederile paragrafului 1 al prezentului articol.
5. Orice stat parte la prezenta Convenție, care a întârziat cu plata contribuției sale obligatorii sau voluntare pentru anul în curs și pentru anul civil care l-a precedat, nu este eligibil în Comitet, această prevedere neaplicându-se la prima alegere. Mandatul unui astfel de Stat, care este deja membru în Comitet, va expira în momentul oricărei alegeri prevăzute la articolul 6 al prezentei Convenții.

Articolul 27: Contribuții voluntare suplimentare la Fond

Statele părți care doresc să verse contribuții voluntare pe lângă cele aflate sub incidența articolului 26 vor informa în cel mai scurt timp posibil Comitetul, astfel încât să-i permită să-și planifice activitățile în consecință.

Articolul 28: Campaniile internaționale de colectare de fonduri

În măsura în care este posibil, Statele părți își vor da concursul la campaniile internaționale de colecte organizate în beneficiul Fondului, sub auspiciile UNESCO.

VII. Raportările

Articolul 29: Rapoartele Statelor părți

Statele părți vor prezenta Comitetului, în forma și la termenele stabilite de acesta din urmă, rapoarte asupra dispozițiilor legislative, reglementărilor sau a altor măsuri luate pentru punerea în practică a prezentei Convenții.

Articolul 30: Rapoartele Comitetului

1. Pe baza activității sale și a rapoartelor Statelor părți menționate la articolul 29, Comitetul va prezenta un raport la fiecare sesiune a Adunării generale.
2. Raportul va fi adus la cunoștința Conferinței generale UNESCO.

VIII. Clauze tranzitorii

Articolul 31: Relația cu Proclamația capodoperelor patrimoniului oral și imaterial al umanității

1. Comitetul va include în Lista reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial al umanității elementele proclamate „Capodopere ale patrimoniului oral și imaterial al umanității” înainte de intrarea în vigoare a prezentei Convenții.
2. Includerea acestor elemente în Lista reprezentativă a patrimoniului cultural imaterial al umanității nu va modifica în nici un fel criteriile pentru viitoarele înscrieri, în conformitate cu articolul 16, paragraful 2.
3. Nici o altă Proclamație nu va fi făcută după intrarea în vigoare a prezentei Convenții.

IX. Dispoziții finale

Articolul 32: Ratificarea, acceptarea sau aprobarea

1. Prezenta Convenție va fi prezentată spre ratificare, acceptare sau aprobare statelor membre ale UNESCO, conform procedurilor lor constituționale respective.
2. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse la Directorul general al UNESCO.

Articolul 33: Aderarea

1. Prezenta Convenție este deschisă aderării oricărui stat care nu este membru al UNESCO, invitat să adere la ea de către Conferința generală a Organizației.
2. Prezenta Convenție este deschisă în mod egal și aderării teritoriilor care se bucură de autoguvernare completă, recunoscute ca atare de Organizația Națiunilor Unite, dar care nu au accedat la independența deplină conform Rezoluției 1514 (XV) a Adunării generale și care au competență în problemele la care se referă prezenta Convenție.
3. Instrumentele de aderare se depun la Directorul general al UNESCO.

Articolul 34: Intrarea în vigoare

Prezenta Convenție va intra în vigoare după trei luni de la data depunerii celui de-al treizecilea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau aderare, dar numai pentru Statele care vor fi depus instrumentele respective de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare la aceasta dată sau la o dată anterioară. Ea va intra în vigoare pentru orice alt Stat după trei luni de la depunerea instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

Articolul 35: Regimuri constituționale federative sau neunitare

Prevederile care urmează se aplică Statelor părți la prezenta Convenție având un sistem constituțional federativ sau neunitar:

- a) în ceea ce privește prevederile prezentei Convenții a căror aplicare necesită o acțiune legislativă a puterii legislative federale sau centrale, obligațiile guvernului federal sau central vor fi aceleași ca cele ale Statelor părți care nu sunt state federative;
- b) în ceea ce privește prevederile prezentei Convenții a căror aplicare necesită o acțiune legislativă a fiecăruia din Statele, țările, provinciile sau cantoanele constitutive, care nu sunt, în virtutea sistemului constituțional al federației, obligate să ia măsuri legislative, guvernul federal va aduce, cu avizul său favorabil, respectivele prevederi la cunoștința autorităților competente ale Statelor, țărilor, provinciilor sau cantoanelor, pentru adoptare.

Articolul 36: Denunțarea

1. Fiecare din Statele părți poate denunța prezenta Convenție.
2. Denunțarea va fi notificată printr-un instrument scris depus la Directorul general al UNESCO.
3. Denunțarea va intra în vigoare la 12 luni de la primirea instrumentului de denunțare. Ea nu va modifica cu nimic obligațiile financiare asumate de Statul parte care face denunțarea, până la data la care retragerea intră în vigoare.

Articolul 37: Funcțiile depozitarului

Directorul general al UNESCO, în calitate de depozitar al prezentei Convenții va informa Statele membre ale Organizației, statele nemembre menționate la articolul 33, ca și Organizația Națiunilor Unite, asupra depunerii tuturor instrumentelor de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, menționate la articolele 32 și 33, ca și asupra denunțurilor prevăzute de articolul 36.

Articolul 38: Amendamente

1. Orice Stat parte poate propune amendamente la prezenta Convenție, prin comunicare în scris, adresată Directorului general. Directorul general va transmite această comunicare tuturor Statelor părți. Dacă, în următoarele șase luni de la data transmiterii comunicării, cel puțin o jumătate dintre Statele părți răspund favorabil acestei cereri, Directorul general va prezenta propunerea la următoarea sesiune a Adunării generale, pentru discuții și eventuala adoptare.
2. Amendamentele se adoptă cu o majoritatea a două treimi din Statele părți prezente și participante la vot.
3. Odată adoptate, amendamentele la prezenta Convenție sunt înaintate Statelor părți pentru ratificare, acceptare, aprobare sau adeziune.
4. Pentru Statele părți care au ratificat, acceptat, aprobat sau aderat la acestea, amendamentele la prezenta Convenție intră în vigoare la trei luni după depunerea instrumentelor la care se face referire în paragraful 3 al acestui articol, de către două treimi din Statele părți. În continuare, pentru fiecare Stat parte care ratifică, acceptă,

amendament sau aderă la acesta, amendamentul intră în vigoare la trei luni după data depunerii de către Statul parte a instrumentelor de ratificare, acceptare, aprobare ori aderare.

5. Procedura stabilită în paragrafele 3 și 4 nu se aplică la amendamentele aduse la articolul 5, relativ la numărul Statelor membre în Comitet. Aceste amendamente vor intra în vigoare la data la care au fost adoptate.

6. Un Stat care devine parte a prezentei Convenții după intrarea în vigoare a amendamentelor în conformitate cu paragraful 4 al acestui articol și care nu manifestă o intenție diferită, este considerat:

- a) parte a prezentei Convenții așa cum a fost amendată; și
- b) parte a prezentei Convenției neamendate în legătură cu orice alt Stat parte care nu este obligat prin aceste amendamente.

Articolul 39: Textele valabile

Prezenta Convenție a fost redactată în limbile engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă, toate cele șase texte fiind în mod egal autentice.

Articolul 40: Înregistrare

În conformitate cu articolul 120 din Carta Națiunilor Unite, prezenta Convenție va fi înregistrată la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite, la cererea Directorului general al UNESCO.

Conform cu originalul!
Delia Mucic

